

Sygn. akt III KZ 34/20

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **K. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2020 r. zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. akt VI Ka (...) o odmowie przywrócenia terminu do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt VI Ka (...)

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 lutego 2020 r. (sygn. akt VI Ka (...)) odmówiono K. W. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 14 listopada 2019 r. (sygn. akt VI Ka (...)).

Na powyższe postanowienie skazany wniósł zażalenie, podnosząc w nim, iż gdy był skazany w 2014 r. wyrok sądu doręczono mu, a administracja Zakładu Karnego, w którym przebywa utrudnia korespondencję z sądami. Stąd nie wie, dlaczego nie doręczono mu wyroku tym razem.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Z akt sprawy wynika, iż (wówczas) oskarżony nie wnosił o jego doprowadzenie na rozprawę apelacyjną oraz był pouczony o sposobie doręczania orzeczeń i składania wniosków.

Wniosek jego autorstwa o sporządzenie i doręczenie na piśmie uzasadnienia wyroku nie został przyjęty z uwagi na niezachowanie terminu. Na to zarządzenie, które zostało doręczone mu 16 grudnia 2019 r. nie złożył już zażalenia. Wniósł za to wniosek w trybie art. 126 k.p.k.

Zasadnie Sąd Okręgowy, negatywnie rozpoznając tenże wniosek zrekapitulował okoliczności sprawy i wskazał wyraźnie, że formalnie termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu rozpoczął bieg od daty otrzymania przez skazanego informacji o przyczynach nieuwzględnienia jego pierwotnego wniosku o doręczenie wyroku. Wtedy można byłoby ewentualnie twierdzić (czego Sąd Najwyższy nie przesądza), że zaistniała obiektywna przyczyna uniemożliwiająca K. W. złożenie stosownego wniosku w terminie. Jednak sam skazany był pasywny przez miesiąc i wniosek o przywrócenie tego terminu złożył dopiero w dniu 15 stycznia 2020 r. podając w nim, jako uzasadnienie swoich poczynań brak dostatecznej wiedzy o prawie.

Niestety ten argument nie może zostać uznany za skuteczny, gdy chodzi o zakwestionowanie stanowiska Sądu Okręgowego zaprezentowanego w uzasadnieniu postanowienia z dnia 26 lutego 2020 r. Uznać należy, że argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego jest zasadna i jako taka zasługuje na aprobatę. Z kolei skarżący nie wykazał w żaden sposób niezawinionego niedotrzymania terminu zawitego. W orzecznictwie konsekwentnie wskazuje się, że w art. 126 k.p.k. chodzi o przyczynę, której strona nie mogła usunąć i przez to stało się niemożliwie dokonanie czynności w terminie. Przedmiotem oceny winno być to, czy strona dochowała należytej staranności, by dokonać czynności w terminie (tak m.in. SN w postanowieniu z dnia 18 września 2013 r., V KZ 66/13). Podobnie Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że nie są niezależną od strony przyczyną usprawiedliwiającą brak złożenia stosownego wniosku w terminie takie okoliczności jak niski stan świadomości prawnej lub nieznanomość prawa (post. SN z 19 grudnia 2006 r., II KZ 27/06, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 2495; post. SN z 9 marca 2007 r., V KZ 9/07, OSNwSK 2007, Nr 1, poz.

596), czy też upośledzenie umysłowe strony (post. SN z 25 lutego 2009 r., I KZP 36/08, Biul. PK 2009, Nr 3, s. 7-8).

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.